

سه شنبه 21 آبان 1398 - 14 ربیع الاول 1441 - 12 نوامبر 2019

تولد (نیما یوشیج) پدر شعر نو ایران (1276 ش)

تولد (نیما یوشیج) پدر شعر نو ایران (1276 ش). علی اسفندیاری متخلص به نیما یوشیج در دهکده یوش در مازندران به دنیا آمد. در 12 سالگی به همراه خانواده به تهران رفت و پس از مدتی زبان فرانسه و عربی را فرا گرفت. او به تشویق استادش نظام وفا سرودن شعر را آغاز کرد و بر اثر آشنایی با زبان و ادبیات فرانسه، راهی تازه در برابرش آشکار شد. مطالعات و تحقیقات او در این زمینه به ثمر نشست و او سبکی تازه را در شعر در پیش گرفت. رویدادهای اجتماعی سال 1300 و 1301ش، نیما را به کناره‌گیری از مردم و زندگی در میان جنگل‌ها و دامان طبیعت و هوای آزاد کشاند و آنجا بود که منظومه افسانه را سرود. این منظومه، به عنوان مهم‌ترین اثر نیما، حد فاصلی است بین دنیای شعر قدیم و دنیایی که نیما بعدها در شعر به وجود آورد؛ و می‌توان آن را نقطه عطف و مقدمه و آغازی برای شعر فارسی معاصر دانست. در شعر نیما وزن و قافیه در همه جا به تناسب به کار گرفته شده است. شعر آزاد نیمایی، تفاوت‌های آشکاری با شعر سنتی داشته، از لحاظ عاطفی، بیشتر جنبه اجتماعی و انسانی دارد. او از لحاظ زبان، هر کلمه و ای را در شعر نو به کار می‌برد؛ با این شرط که با کلمات مجاور، مهجور، بیگانه و ناسازگار نباشد. از نیما یوشیج به غیر از مجموعه اشعار، آثار دیگری نیز به چاپ رسیده که داستان‌ها، اشعار و قصه برای کودکان، یادداشت‌ها و نامه‌ها و آثار تحقیقی از آن جمله‌اند. اما مهم‌ترین اثر این شاعر نوپرداز ایرانی، افسانه نام دارد. نیما سرانجام در سال 1338 ش در 64 سالگی در تهران درگذشت و در امامزاده عبدالله تهران دفن شد. سی‌وچهار سال بعد در دی ماه 1372، با تلاش مردم نور و یوش، پیکر نیما از محل دفن به زادگاهش در یوش منتقل گردید.

صدها فتوای حماد از سوی علمای عراق به ضد انگلیس، در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش) پس از گسترش جنگ جهانی اول در شرق اروپا و قلمرو امپراتوری عثمانی، انگلستان که در صدد تجزیه این امپراتوری بود، به دست اندازی در کشور عراق که جزو دولت عثمانی بود، پرداخت. مجتهدان بزرگ شیعه مقیم عراق، هر چند از سیاست‌های عثمانی نسبت به شیعیان ناخشنود بودند، در مقابل تجاوز بیگانه به پا خاستند. آخوند ملا محمدکاظم خراسانی که در حوادث لشکرکشی روسیه به ایران، حکومت وقت روسیه را تهدید به اعلام جهاد نموده بود، نقش مهمی در مبارزات شیعی بر ضد بیگانگان ایفا کرد. پس از وی بزرگانی نظیر شیخ مهدی خالصی، سیدمهدی حیدری، سیدمصطفی کاشانی و شیخ محمدتقی شیرازی، رهبری مذهبی را بر عهده گرفتند و در این ایام که انگلستان تهاجم گسترده‌ای به عراق آغاز کرده بود، فتاوی کوبنده‌ای در لزوم جنگ و جهاد با کفار صادر نمودند. هر چند در نهایت، این قیام‌ها منجر به پیروزی و دفع مهاجمان نگردید، اما جایگاه ممتاز مرجعیت شیعه را در بسج مردم و

مقابله با نفوذ بیگانگان نشان داد. هلاکت یزید بن معاویه "لعنة الله علیه" در شام سال 40 هجری، از سده سال 64 هجری، ماه حکمت (64 ق)، در سال اول حکومت جور یزید بن معاویه، به دستور او، حضرت امام حسین (ع) و یارانش در واقعه‌ای کربلا به شهادت رسیدند. در سال دوم خلافت وی، مردم مدینه قتل عام شدند و در سال پایانی دولت یزید، مکه به محاصره درآمد و خانه خدا تخریب شد. در این میان خبر مرگ او، سپاهیان را از ادامه‌ی محاصره‌ی مکه باز داشت. یزید بن معاویه بن ابی سفیان بیش از حکومت داری، در اندیشه‌ی راحتی و طلبی و خوشگذرانی‌های گناه‌آلود بود و به اصول و تعالیم اسلام، پایبندی نداشت. یزید به سبب ظلم و ستم فراوان در حق خاندان پاک پیامبر اسلام و دوستان اهل بیت و نیز جنایات متعدد او، در نزد همگان فردی منفور و ظالم به شمار می‌آید. پارلمان انگلیستان مذهب کاتولیک را مذهب رسمی کشور تعیین کرد (1555م).

12 نوامبر 1555 میلادی پارلمان انگلستان مذهب کاتولیک را مذهب رسمی کشور تعیین کرد.

دین مسیحیت بر اساس آموزه‌های عیسی، که در سده نخست میلادی در منطقه یهودیه به موعظه و پند و اندرز اهالی آنجا می‌پرداخت، استوار است اما دین مسیحیت با توجه بر شکنجه پیروان آن از سوی امپراتوری روم در امپراتوری که پرستش چند خدایی یا به اصطلاح پاگانیسم رواج داشت، گسترش یافت تا اینکه پس از گرویدن کنستانتین یکم پادشاه روم به دین مسیحیت، پس از گذر مدتی در سال ۳۱۳ میلادی وی بر طبق اعلام فرمانی موسوم به فرمان میلان، دین رسمی امپراتوری روم را مسیحیت اعلام کرد.

در سال ۳۲۵ میلادی، قانونی به نام اعتقادنامه ایمان نیکیه مصوب شورای نیکیه به تصویب رسید که این اعتقادنامه اساس دین مسیحیت گردید و امروزه تمامی مسیحیان (به استثنای کلیسای شرق) به آن باور دارند.

کلیسای کاتولیک و کلیسای ارتدکس شرقی در سده یازدهم میلادی در تعاریف و اصول بنیادین خود دچار اختلاف شدند.

منبع:

